

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

ווער האט צווארפן די וואנט

א גאנצער וואנט. האט דער קעניג צאמגענומען אלע פרויען און קינדער וואס זענען נאך געבליבן אין זיין לאנד, און מיט פשוטע העלצער און קלעצער האבן זיי אראפגעווארפן דעם גאנצן פעסטונג. יעצט טייערע קינדער ווער האט צווארפן די וואנט? אפער די פרויען און שוואכע קינדער?

אפילו אויב די קינדער וואלטן געקנאקט מיט אלע זייערע כוחות טויזנטער יארן קענען זיי אפילו נישט מאכן צופיל קריצן אין די שטייפע וואנט, פארשטייט זיך אז נאר מיט די כח פונעם ערשטן גבור וואס האט צובאמבעט דעם וואנט כמעט ביזן סוף האבן זיי געקענט צוברעכן דעם וואנט.

ווייטער די ערשטע גבורים האבן אויך נישט אינגאנצן איינגענומען דעם פעסטונג, נאר די קינדערלעך די לעצטע דורות האבן למעשה דאס צוגעענדיגט און דאס אינגאנצן איינגענומען.

אזוי אויך מיט די גאולה וואס מיר ווארטן שוין טויזנטער יארן, די ראשונים, די אמת'ע צדיקים ווי משה רבינו, רבי שמעון בר יוחאי, דער אר"י הקדוש, דער הייליגער בעל שם טוב, און אלע אנדערע צדיקים האבן געווארפן פיילן פארן שטן דער שלעכטער יצר הרע, ביז דער שטן איז שוין אזוי צושאקלט און צוטרסקעט, אז ווער ס'זאל נאר זיין וועלכע קינד פון היינטיגער דור קען אייננעמען און דערנענטערן די גאולה במהרה בימינו אמן.

(כוכבי אור - ספורים נפלאים)

קען האט אמאל געפרעגט פון ר נתן ווי אזוי קען זיין אז משיח איז נישט געקומען צו די פריערדיגע דורות, און אפילו נישט אין רבינ'ס דור, נאר ווקא אין די לעצטע צייטן ווען די דורות גייען מער אראפ, צו זיי וועט משיח קומען?

ר נתן האט זיי געענטפערט אזוי: "עס איז געגליכן צו משל:

עס איז אמאל געווען זייער א גרויסע שטאט וואס איז געווען ארוםגענומען מיט א שטארקע פעסטונג און א גרויסע מויער, אלע קעניגן פון די וועלט האבן זיך געפלאגט מיט אלע זייערע כוחות און מיטלען צו קענען איינברעכן די מויער, זייער גאנצע האפענונג איז געבליבן הענגען אין די לופט, אלע זייערע פיילן און סאנקען, ראקעטן האבן נישט געקענט צוברעכן דעם שטיינערנעם וואנט.

א שטיק צייט שפעטער איז געקומען נאך א קעניג ער איז ארום געגאנגען און זיך אומגעקוקט מיט קלוגשאפט וויאזוי איינצונעמען דעם פעסטונג. זיין גאנצן מיליטער מיט די גרעסטע גבורים און גענעראלן האבן געהאקט אויפן פעסטונג כדי איר איינצונעמען אבער פון גרויס שטייפקייט פון דעם פעסטונג זענען די מיליטער לייט צוביסליר געפאלן, שפעטער זענען אויך געפאלן אלע זיינע גבורים ביז עס איז געבליבן נאר דער קעניג אליין.

דער קעניג האט נישט אויפגעגעבן, ער איז נאכאמאל ארום די פעסטונג און געזען אז דער שטייפער וואנט איז שוין אינגאנצן חרוב און צובראכן געווארן פון אינעווייניג, עס קוקט נאר אויס פון אינדרויסן ווי

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִשְׁנֵיֹם קְדָמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה י"א - מִבֶּן מֶלֶךְ וּבֶן שִׁפְחָה שֶׁנִּתְחַלְפוּ (3)

פֶּאָרְגַּאנְגֶּען דִּי צְוויי בְּהֵמוֹת אִיז אַלְץ גִּיגַּאנְגֶּען און הָאט נָאךְ גִּיאָגֶט נָאךְ דִּי בְּהֵמוֹת.

און זײ אַנטְלוֹיפֶן אַלְץ. און עַר הָאט זײ אַסאַךְ נָאךְ גִּיאָגֶט. בִּיז עַר אִיז אַרײַן גִּיקוּמֶען אִין גִּידֶעכְטִין וואַלד אַרײַן הָאט עַר זײ מײַשֶׁב גִּיווען. סײַ ווי סײַ. וועל אײַךְ שׁוין שְׂטאַרְבִּין וואַרײַן אַז אײַךְ וועל מײַךְ אומְקֶערִין אַן דִּי בְּהֵמוֹת. וועל אײַךְ שְׂטאַרְבִּין דוֹרְךְ דַּעַם סוּחַר. וואַרײַן מַחְמַת גְּרוֹיס פֶּחַד וואַס עַר הָאט גִּיהָאט פֶּאָר דַּעַם סוּחַר.

הָאט זײךְ אִים גִּידאַכְט. אַז עַר סוּחַר וועט אִים הַרְגֶּענֶען. אַז עַר וועט זײךְ אומְקֶערִין. אַן דִּי בְּהֵמוֹת. און אַז אײַךְ וועל דא זײַן. וועל אײַךְ אײַךְ שְׂטאַרְבִּין דוֹרְךְ דִּי חִיּוֹת פּוֹן דַּעַם וואַלד. הָאט עַר זײךְ מײַשֶׁב גִּיווען. וואַס זאַל אײַךְ מײַךְ אומְקֶערִין צום סוּחַר. ווי קאַן אײַךְ צו אִים קוּמֶען אַן דִּי בְּהֵמוֹת. וואַרײַן עַר הָאט גִּיהָאט גְּרוֹיס פֶּחַד פֶּאָר אִים. אַיז עַר גִּיאַגֶּט. און הָאט ווייטֶער נָאךְ גִּיאָגֶט נָאךְ דִּי בְּהֵמוֹת און זײ אַנטְלוֹיפֶן אַלְץ.

דַּעֲרוֹוִייל אִיז נאַכְט גִּיוואַרִין און אַזוינְס הָאט עַר נָאךְ נִיט גִּיהָאט אַז עַר זאַל מוֹזִין נַעֲכְטִיגֶן אַלִּיין בֵּינאַכְט אִין אַזוי אִיין גִּידִיכְטֶן וואַלד. און עַר הָאט גִּיהֶעֱרֶט דאָס בְּרוּמֶען פּוֹן דִּי חִיּוֹת וואַס זײ הָאבִּין גִּיבְּרוּמֶט אַזוי ווי זײער סֶדֶר אִיז.

הָאט עַר זײךְ מײַשֶׁב גִּיווען. און אִיז אַרײַן גִּיאַגֶּט. און עַר הָאט אײַךְ אַ בױם און הָאט דאָרט גִּינֶעכְטִיגֶט. און עַר הָאט גִּיהֶעֱרֶט דאָס קוּל פּוֹן דִּי חִיּוֹת וואַס זײ הָאבִּין גִּישְׂרִיגֶן אַזוי ווי זײער סֶדֶר אִיז.

אִין דַּעַר פֶּרִיָה הָאט עַר אַ קוּק גִּיטאַן. הָאט עַר גִּיזַעְהֶן. אַז דִּי בְּהֵמוֹת שְׂטִייעֶן נאַהֶנט לַעֲבִין אִים. אַיז עַר אַראַפּ פּוֹן דַּעַם בױם. און אִיז גִּיאַגֶּט זײ חאַפִּין. זַענֶען זײ ווייטֶער אַנטְלוֹיפֶן גִּיוואַרִין אִיז עַר זײ נָאךְ גִּיאַגֶּט ווייטֶער. און זײ זַענֶען ווייטֶער אַנטְלוֹיפֶן גִּיוואַרִין.

און דאָרט זַענֶען זײךְ צום אײַךְ גִּיקוּמֶען דִּי אִיבְּרִיקֶע האַדִּיעֶס וואַס זײ טְרִיבֶן בְּהֵמוֹת.

זַענֶען זײ אִין אִינֶעם גִּיאַגֶּט. און עַר הָאט גִּיטְרִיבֶן דִּי בְּהֵמוֹת. און דַּעַר סוּחַר הָאט גִּירִיטֶן אײַן פֶּעֶרד. און אִיז בֵּי זײ גִּיאַגֶּט. און דַּעַר סוּחַר הָאט גִּירִיטֶן מִיט אַכְזֵרִיּוֹת (דְּהֵינּוּ מִיט פֶּעס און אום דַּעַרפֶּאָרִימְקִיט) און אַקֶעגִין אִים אִיז עַר גִּיווען מִיט מַעַר אַכְזֵרִיּוֹת.

און עַר הָאט זײךְ זײער און זײער גִּישְׂרֶאקִין פֶּאָר דַּעַם סוּחַר. מַחְמַת עַר הָאט אִים גִּיזַעְהֶן אַז עַר הָאט זײער גְּרוֹיס אַכְזֵרִיּוֹת און פֶּעס אַקֶעגִין אִים. און עַר הָאט מוֹרָא גִּיהָאט. טאַמער טוט עַר אִים אִיין זַעץ מִיט דַּעַם שְׂטֶעקִין וועט עַר תִּיכְף שְׂטאַרְבֶּן (וואַרײַן דַּעַר בּוֹ מֶלֶךְ אִיז גִּיווען זײער אִיין אִיידֶלֶער מַעַנֶשׁ און מַחְמַת זײן אִיידֶלֶקִיט הָאט עַר זײךְ זײער גִּישְׂרֶאקִין און סַע הָאט זײךְ אִים אַזוי גִּידאַכְט)

און עַר אִיז גִּיאַגֶּט מִיט דִּי בְּהֵמוֹת און דַּעַר סוּחַר בֵּי זײ. און זײ זַענֶען גִּיקוּמֶען צו אִין אָרְט. הָאט מַעַן גִּינוּמֶען דַּעַם זאַק וואַס דאָרט לִיגֶט דאָס בְּרוֹיט פּוֹן דִּי האַדֶּאִיעֶס און מַעַ הָאט זײ גִּיגִיבֶן עֶסִין. און אִים הָאט מַעַן אײַךְ גִּיגִיבֶן פּוֹן דַּעַם בְּרוֹיט. און עַר הָאט גִּיגֶעסִין.

דַּעֲרַנָאךְ זַענֶען זײ גִּיאַגֶּט פֶּאָר זײער אִיין גִּידֶעכְטִין וואַלד. זַענֶען פֶּאָרְגַּאנְגֶּען צְוויי בְּהֵמוֹת פּוֹן זײנֶע בְּהֵמוֹת אִין וואַלד אַרײַן. הָאט אײַךְ אִים דַּעַר סוּחַר אַ גִּישְׂרִי גִּיטאַן. אִיז עַר גִּיאַגֶּט נָאךְ דִּי בְּהֵמוֹת עַר זאַל זײ חאַפִּין.

און דִּי בְּהֵמוֹת זַענֶען ווייטֶער אַנטְלוֹיפֶן גִּיוואַרִין. און עַר הָאט זײ נָאךְ גִּיאָגֶט און מַחְמַת דַּעַר וואַלד אִיז גִּיווען זײער גִּידֶעכְט. אִיז תִּיכְף ווי עַר אִיז אַרײַן גִּיאַגֶּט אִין וואַלד אַרײַן. הָאבִּין זײ זײךְ שׁוין נִיט גִּיזַעְהֶן אִינְס דאָס אַנדֶערֶע. און עַר אִיז תִּיכְף נַעֲלֶם גִּיוואַרִין (דְּהֵינּוּ פֶּאָרְהוּלִין גִּיוואַרִין) פּוֹן זײערֶע אײַגִּין (דְּהֵינּוּ פּוֹן דִּי אִיבְּרִיקֶע וואַס זײ זַענֶען מִיט אִים גִּיאַגֶּט) און עַר (דְּהֵינּוּ דַּעַר בּוֹ מֶלֶךְ) וואַס בֵּי אִים זַענֶען עַס

און די **בהמות האבין** זיך גיפונען דארט עפעס גראז צו עסן. האבין זיי זיך גישטעלט פאסען. איז ער נאך גיגאנגען זיי האפן. זענען זיי ווייטער אנטלויפן גיווארין און אזוי איז ער אלץ זיי נאך גיגאנגען און זיי אנטלויפן ער גייט זיי ווייטער נאך און זיי אנטלויפן.

ביז ער איז אריין גיקומען אין זייער גידיכטן וואלד אריין. וואס דארטן איז שוין גיווען חיות וואס זיי האבן גאר קיין מורא ניט פאר קיין מענטשן ווארין זיי זענען ווייט פון דעם יישוב. און סע ווידער גיווארין נאכט. און ער האט גיהערט דאס קול ווי די חיות ברומען. און ער האט זיך זייער גישראקן. **דערווייל האט ער דערזעהן** ווי סע דארט גישטאנען זייער א גרויסער בוים. איז ער ארויף אויף דעם בוים. ווי ער איז ארויף אויף דעם בוים. **האט ער דערזעהן.** סע ליגט דארט איין מענטש. האט ער זיך דערשראקן. נאר פון דעסט וועגן. האט ער הנאה גיהאט. מחמת ער האט דא גיפונען א מענטשן. **האבין זיי זיך גיפרעגט** איינס דאס אנדערע ווער ביסטו. א מענטש. ווער ביסטו. א מענטש. פון וואנעט קומסטו אהער. האט ער אים ניט גיוואלט דערציילן וואס מיט אים האט זיך איבער גיטאן.

האט ער אים גיענפערט. דארף די בהמות וואס איך האב גיפאסעט. זענען צוויי בהמות פארגאנגען אהער. און דורך דעם בין איך אהער גיקומען. **האט ער ווידער גיפרעגט** יענעם מענטשן וואס ער האט גיפונען דארט אויף דעם בוים. פון וואנעט קומסטו אהער. האט ער אים גיענטפערט. איך בין אהער גיקומען דורך דעם פערד. ווארין איך האב גיריטן אויף א פערד. **האב איך מיך גישטעלט אפרוען.** איז דאס פערד פארגאנגען אין וואלד אריין. האב איך עס נאך גיאגט איך זאל עס האפן. און דאס פערד איז ווייטער אנטלויפן גיווארין.

ביז איך בין גיקומען אהער. האבין זיי צווישן זיך גימאכט. אז זי זאלן זיך האלטן אין איינעם. און זי האבן

אפגישמוסט. אז אפילו אז זיי וועלן קומען אין ישוב אריין זאלן זיי זיך אויך האלטן אין איינעם. און זיי האבן דארט איבער גיעכטיגט ביי דע און זיי האבן דארט גיהערט דאס קול פון די חיות ווי זיי האבן גיברומט און האבן זייער גישריגן.

אקעגין טאג. האט ער גיהערט זייער א גרויס גילעכטער (חא חא חא) איבערין גארין וואלד (פלומר דאס קול פון דעם גילעכטער איז גיגאנגען איבער גאר דעם וואלד) ווארין סע גיווען זייער א גרויס גילעכטער. **ביז דער בוים האט גיצייטערט** פון דעם קול פון דעם גילעכטער. און ער איז זייער דער שראקן גיווארין און האט גרויס פחד גיהאט דערפון.

האט אים דער אנדערער גיזאגט (דהיינו דער מענטש וואס ער האט גיפונען דארט אויף דעם בוים) איך האב שוין גאר קיין פחד ניט דערפון ווארין איך געכטיג דא שוין כמה געכט. איז אלע נאכט אזוי. ווי סע קומט נאהנט צו טאג. הערט מען דאס גילעכטער. ביז אלע ביימער ציטערין און טרעסין זיך.

האט ער זיך זייער גישראקן און האט גיזאגט צום אנדערין סע האט א פנים אז דא איז דאס ארט פון די לייט (פלומר פון די שדים) ווארין אין ישוב הערט מען גאר ניט אזוי איין גילעכטער ווארין ווער האט גיהערט א גילעכטער אויף גאר דער וועלט.

דערנאך איז גיווארין תיכף טאג. האבין זיי א קוק גיטאן. האבין זי גיזעהן. די בהמות זיינע שטייען. און דאס פערד פון יענעם איז אויך גישטאנען. זענען זיי אראפ גיגאנגען. און האבן אנגיהויבן נאך צו יאגן. דער נאך די בהמות און דער נאך דעם פערד.

און די בהמות זענען אנטלויפן ווייטער און ער יאגט נאך וכו' כנ"ל. און אזוי דער אנדערער יאגט אלץ נאך דאס פערד און דאס פערד אנטלופט אלץ ביז זיי זענען פארגאנגען איינער פון דעם אנדערין. און איינער פון דער אנדערין האט שוין ניט גוואוסט.

לאמיר זיך פאר הערן

די עלווטע מעשה - דער בן מלך ובן שפחה שנתחלפו (3)

- ו. וואס האט דער אמת'ער בן המלך געענטפערט ווען ער האט אים געפרעגט פון וואו קומסטו אהער?
 - דורך די בהמות וואס זענען פארגאנגען (פארבלאנדזעט)
 - דורך די פערד וואס איז פארגאנגען
 - דורך עפעס א סוחר
- ז. וואס האבן זיי אפגעשמועסט?
 - אז אפילו אז זיי וועלן קומען אין ישוב אריין זאלן זיי זיך אויך האלטן אינאיינעם
 - אז מ'דארף נישט נאכלויפן נאך די בהמות און די פערד
 - זיי האבן זיך מחזק געווען איינער דעם אנדערן
- ח. וואס האבן זיי געהערט נאנט צו אינדערפרי?
 - א קול פון חיות וואס ברומען
 - זייער א גרויס געלעכטער
 - די קול פון די געזאנג פון פייגעלעך
- ט. וואס האבן זיי געזען ווען ס'איז געווארן טאג?
 - די בהמות
 - די פערד
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- י. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
 - יא
 - נ"ן
 - א חלק

- א. וואס האט פאסירט מיט'ן אמת'ער בן המלך ווען ער איז אנגעקומען צום וואלד?
 - צוויי בהמות האבן פארבלאנדזעט אין וואלד
 - ער האט זיך דערמאנט זיין חרטה אויף זיינע עבירות
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ב. וואס האט דער אמת'ער בן המלך נאכדעם געטוהן?
 - ער האט זיך געלייגט שלאפן
 - ער איז נאכגעלאפן די בהמות אין געדיכטן וואלד
 - ער האט זיך באהאלטן אין א גרוב
- ג. פארוואס האט ער מוראגעהאט פונעם סוחר, אז ער וועט אים הרג'ען, אויב וועט ער קומען אן די בהמות?
 - ווייל דער סוחר האט אים אזוי אנגעווארענט
 - ווייל עס האט זיך אים אזוי געדאכט
 - ווייל ער האט זיך אזוי גע'חלום'ט
- ד. וואס האט דער אמת'ער בן המלך געטוהן אינדערפרי ווען ער האט געזען אז די בהמות זענען נעבן אים?
 - ער איז אראפ פון בוים זיי צו כאפן און זיי זענען ווייטער אנטלאפן
 - ער האט זיי געכאפט און צו געבונדן צו א בוים
 - ער האט זיי געשלאגן
- ה. וועמען האט דער אמת'ער בן המלך געפונען אויפ'ן בוים?
 - דער סוחר
 - א מענטש
 - זיין חבר

טיפער געטראכט

וויפל מאל ווערט דעמאנט ביי מעשה י' בערגיר ועני, און ביי אונזער מעשה "האט ער זיך מ'ישיב ג'ווען"?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

אויף וויפל מענטשן דערציילט דער רבי ביי סיפורי מעשיות - ביז דא - אז זיי האבן זיך געחולמט א חלום? אין מעשה ז' זבוב ועכביש: דער מלך, אין מעשה ח' רב און בן יחיד: דער רב אין מעשה י' בערגיר מיטן ארימאן: דער בערגיר, און די ווייב פון ארימאן במעשה זו: דער אמת'ער בן המלך - און בהמשך דער בן השפחה און ביי ז' בעטלערס דער מלך אכזר